

Anne Marie Musschoot, Hans Vandevoorde & Hans Groenewegen (red.), *"Al ben ik duister, 'k zet me glanzend uit". Over Karel van de Woestijne*, Groningen, Historische Uitgeve-

rij, 2007, 320 pp., ill., ISBN 978-90-6554-102-4 | Karel Van de Woestijne is de laatste jaren weer 'in'. Zo signaleerden wij in *Wt*, 2007, nr. 3 de bundel *Latems Leven. Karel van de Woestijne en Sint-Martens-Latem*, een uitgave van het AMVC-Letterenhuis. De verschijning van de briefwisseling tussen Van de Woestijne en Emmanuel De Bom is aanstaande en aan een nieuwe biografie over Van de Woestijne wordt gewerkt.

In bovengenoemde bundel schrijven Dirk De Geest, Jürgen Pieters, Paul Claes, Leo Jansen, Hans Groenewegen en Hans Vandevoorde over het poëtische werk van Van de Woestijne. Wessel Krul gaat in zijn opstel diep in op *De Laethemsche brieven over de lente* en verbindt de waarnemingen van de stadsmens Van de Woestijne over het landleven in Latem met diens persoonlijke moeilijkheden – de verhouding met zijn verloofde Mariette Van Hende.

In Geert Buelens' bijdrage komt het beeld dat de jonge flamingantische dichters en schrijvers uit het interbellum van Van de Woestijne hadden aan de orde. Deze generatie, veelal sympathiserend met het activisme, keerde zich van de grote dichter af en deed bijvoorbeeld niet mee aan de hulding van Van de Woestijne in 1928. Zij stonden voor gemeenschap en wezen individualisme af. "*Allen samen moeten wij die restanten van decadentie vernietigen*", zo schreef Gerard Walschap aan Karel Van den Oever. Maar er was ook kritiek op dit gedrag. Victor Brunclair vond dat men Van de Woestijne geen speelbal mocht maken van het "*verpolitiekte Vlaanderen*". En schrijvers als Maurice Gilliams en Karel Jonckheere erkenden hun schatplichtigheid aan Van de Woestijne.

Peter Theuninck schrijft over Van de Woestijne's activiteiten in de Eerste Wereldoorlog. Van de Woestijne wilde wel dat zijn werk in het Duits vertaald zou worden. Van Dishoeck, zijn voornaamste uitgever, wilde dat niet en die had het copyright. Verder had Van de

Woestijne geregeld contact met de in Brussel bij het bezettingsbestuur werkzame Duitse dichter Rudolf Alexander Schröder. Zijn anti-Duitse stemming was rond 1916 verminderd en ook over het activisme, dat hij op zich afwees, liet hij zich voorzichtig uit.

Deze beelden vinden bevestiging in de bijdrage van Anne Marie Musschoot, die schrijft over de dagboeken die Van de Woestijne als correspondent van de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* in de oorlogsjaren schreef. Van de Woestijne's uitspraak, hier de titel van haar bijdrage, geeft de stemming goed weer: "*Alleen hopen, in deemoedige verdueligheid*". Interessant zijn ook de documenten in deze uitgave. Naast een aantal niet al te scherpe foto's, is er een selectie uit de briefwisseling tussen Van de Woestijne en De Bom. Dat smaakt naar meer.

Ook deze bundel laat zien dat nog steeds nieuwe inzichten in en benaderingen van het werk van één van de grote dichters uit het Nederlandse taalgebied mogelijk zijn.

[Pieter van Hees]